Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

20 päivänä syyskuuta 2019 *

Polkumyynti – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1146 – Kiinasta peräisin olevien, yrityksen Jinan Meide Castings Co., Ltd valmistamien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Menettelyn uudelleen aloittaminen täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 430/2013 osittaisen kumoamisen jälkeen – Asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohta sekä 10 ja 11 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta sekä 10 ja 11 kohta) – Normaaliarvo – Tasapuolinen vertailu – Tuotelajit, joilla ei ole vastaavuutta – Asetuksen N:o 1225/2009 3 artiklan 1–3 kohta ja 9 artiklan 4 ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen 2016/1036 3 artiklan 1–3 kohta ja 9 artiklan 4 ja 5 kohta) – Vahingon määrittäminen

Asiassa T-650/17,

**Jinan Meide Casting Co. Ltd**, kotipaikka Jinan (Kiina), edustajinaan asianajajat R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis,

kantajana,

vastaan

**Euroopan komissio**, asiamiehinään J.-F. Brakeland, M. França ja N. Kuplewatzky,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan kumoamaan lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, yrityksen Jinan Meide Castings Co., Ltd valmistamien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa 28.6.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1146 (EUVL 2017, L 166, s. 23),

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja D. Gratsias (esittelevä tuomari) sekä tuomarit I. Labucka ja I. Ulloa Rubio,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 7.3.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

**tuomion** [1]

## I Asian tausta

1 Kantajana oleva Jinan Meide Casting Co. Ltd on Kiinaan sijoittautunut yhtiö, joka valmistaa sisäisille markkinoille tai vientiin tarkoitettuja kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muita osia.

### *A Asian T-424/13 tausta*

2 Asian, jonka unionin yleinen tuomioistuin ratkaisi 30.6.2016 antamassaan tuomiossa Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378), tausta, sellaisena kuin se esitetään kyseisen tuomion 1–51 kohdassa, voidaan tiivistää seuraavasti:

3 Euroopan komissio julkaisi 16.2.2012 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta, Thaimaasta ja Indonesiasta peräisin olevien muokattavaksi soveltuvasta valuraudasta valmistettujen putkien kierteitettyjen valettujen liitos- ja muiden osien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn vireillepanosta (EUVL 2012, C 44, s. 33).

4 Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus käsitti 1.1. ja 31.12.2011 välisen ajan (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahingon arvioinnin kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelujakso ulottui vuodesta 2008 tutkimusajanjakson loppuun.

5 Kiinasta peräisin olevan viennin yhteydessä komissio valitsi kolmen vientiä harjoittavan tuottajan otoksen, jonka osuus oli 88 prosenttia yhteistyössä toimivien yhtiöiden toteuttaman viennin määrästä. Kantaja kuului tähän otokseen.

6 Komissio ei myöntänyt kyseisille kolmelle vientiä harjoittavalle tuottajalle polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51) 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa (josta on tullut polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21) 2 artiklan 7 kohdan b alakohta) tarkoitettua markkinatalouden ehdoin toimivan yhtiön asemaa (jäljempänä markkinatalouskohtelu). Se myönsi niille sen sijaan polkumyyntimarginaalia koskevan yksilöllisen kohtelun asetuksen N:o 1225/2009 9 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 9 artiklan 5 kohdan toinen alakohta) mukaisesti.

7 Komissio katsoi, että normaaliarvoa määritettäessä oli asianmukaista valita Intia asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa (josta on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta) tarkoitetuksi kolmanneksi maaksi, joka on markkinatalousmaa. Ainoastaan yksi intialainen tuottaja (jäljempänä vertailumaan tuottaja) suostui toimittamaan normaaliarvon määrittämistä varten tarvittavat tiedot.

8 Komissio antoi 14.11.2012 asetuksen (EU) N:o 1071/2012 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien muokattavaksi soveltuvasta valuraudasta valmistettujen putkien kierteitettyjen valettujen liitos- ja muiden osien tuonnissa (EUVL 2012, L 318, s. 10; jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus).

1 Tästä tuomiosta on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista unionin yleinen tuomioistuin pitää aiheellisena.

9 Euroopan unionin neuvosto antoi 13.5.2013 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 430/2013 lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa ja menettelyn päättämisestä Indonesian osalta (EUVL 2013, L 129, s. 1).

10 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 430/2013 1 artiklan 1 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa sellaisia kierteitettyjä tempervalurautaisia putkien liitos- ja muita osia, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 7307 19 10 (Taric-koodi 7307 19 10 10) ja jotka ovat peräisin Kiinasta ja Thaimaasta, lukuun ottamatta puserrusliitinten runkoja, joissa käytetään ISO DIN 13 -metriikan säiettä, ja muokattavaksi soveltuvasta raudasta tehtyjä kierteitettyjä pyöreitä liitäntärasioita, joissa ei ole kantta.”

11 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 430/2013 1 artiklan 2 kohdassa säädettiin kantajan viennin osalta, että kuvatun tuotteen vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on 40,8 prosenttia.

### *B Kanne asiassa T-424/13*

12 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.8.2013 jättämällään kannekirjelmällä kanteen (jäljempänä alkuperäinen kanne), jossa vaadittiin kumoamaan täytäntöönpanoasetus N:o 430/2013, sellaisena kuin sitä sovellettiin kantajaan (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 52 kohta).

13 Alkuperäinen kanne perustui viiteen kanneperusteeseen (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 kohta).

14 Ensimmäisen kanneperusteen mukaan unionin toimielimet olivat loukanneet kantajan puolustautumisoikeuksia ja rikkoneet asetuksen N:o 1225/2009 eri säännöksiä, koska ne olivat kieltäytyneet ilmaisemasta sille tietoja, joilla oli merkitystä normaaliarvoa määritettäessä. Ensimmäisessä kanneperusteessa kantaja esitti kolme väitettä. Erityisesti ensimmäisellä väitteellään kantaja moitti unionin toimielimiä siitä, etteivät nämä antaneet tämän tutustua normaaliarvon laskelmiin sen jälkeen, kun kantaja oli saanut vertailumaan tuottajalta luvan tutustua kyseisten laskelmien taustatietoihin (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 kohta).

15 Toinen kanneperuste koski ensisijaisesti ilmeisiä arviointivirheitä ja oikeudellisia virheitä, koska toimielimet olivat hylänneet kantajan raaka-aineiden ja tuottavuuden perusteella esittämät normaaliarvon oikaisupyynnöt, ja toissijaisesti perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 kohta). Kolmas kanneperuste koski ilmeisiä arviointivirheitä ja oikeudellisia virheitä sekä syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista, koska toimielimet olivat käyttäneet kohtuutonta menetelmää tuotteiden, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon määrittämiseksi (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 kohta). Neljäs kanneperuste koski olennaisten menettelymääräysten rikkomista, koska komissio oli antanut markkinatalouskohtelua koskevat päätelmät tiedoksi myöhäisessä vaiheessa (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 kohta). Viides kanneperuste koski tosiseikkoihin liittyviä virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä sekä asetuksen N:o 1225/2009 rikkomista, koska unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittäminen perustui kantajan mukaan virheellisiin tietoihin Kiinasta peräisin olevan, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän osalta (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 kohta).

16 Kesäkuun 30. päivänä 2016 antamassaan tuomiossa Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi neljännen kanneperusteen (tuomion 59–89 kohta) sekä ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitetyn toisen ja kolmannen väitteen (tuomion 108–127 kohta).

17 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi sen sijaan ensimmäisen kanneperusteen yhteydessä esitetyn ensimmäisen väitteen (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 128–221 kohta). Unionin yleinen tuomioistuin totesi siitä, että täytäntöönpanoasetus N:o 430/2013 on kumottava ja ettei alkuperäisen kanteen toista, kolmatta ja viidettä kanneperustetta ole tarpeen tutkia (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 221 kohta).

18 Unionin yleinen tuomioistuin totesi 30.6.2016 annetun tuomion Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) tuomiolauselman 1 kohdassa seuraavaa:

”Lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta Kiinan kansantasavallasta ja Thaimaasta peräisin olevien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa ja menettelyn päättämisestä Indonesian osalta 13.5.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 430/2013 kumotaan siltä osin kuin se koskee Jinan Meide Casting Co. Ltd:tä.”

### *C 30.6.2016 annetun tuomion Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13) jälkeinen asian tausta*

19 Neuvosto julkaisi 28.10.2016 ilmoituksen [30.6.2016 annetusta tuomiosta Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378)], joka liittyy täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 430/2013 (EUVL 2016, C 398, s. 57; jäljempänä 28.10.2016 julkaistu ilmoitus).

20 Komissio totesi 28.10.2016 julkaistun ilmoituksen kolmannessa perustelukappaleessa, että SEUT-sopimuksen 266 artiklan mukaisesti asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan pyyntöä normaaliarvoa koskevien laskelmien, joissa käytettiin vertailumaan tuottajan luottamuksellisia tietoja, paljastamisesta olisi tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon kyseiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan liittyvät erityisolosuhteet.

21 Komissio huomautti 28.10.2016 julkaistun ilmoituksen neljännessä perustelukappaleessa, että täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 430/2013 kumoaminen koski hallinnollisen menettelyn yhtä vaihetta eli tietojen paljastamista vientiä harjoittavalle tuottajalle. Komissio katsoi, että se voi 30.6.2016 annettua tuomiota Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) täytäntöön pannessaan korjata ne menettelyn näkökohdat, jotka johtivat kumoamiseen, mutta jättää ennalleen sen ne osat, joihin tuomio ei vaikuta, ja että ne riidanalaisen asetuksen päätelmät, joita ei riitautettu valitusten tekemiselle asetetussa määräajassa tai jotka riitautettiin mutta jotka hylättiin yleisen tuomioistuimen tuomiossa tai joita yleinen tuomioistuin ei tarkastellut ja jotka eivät tämän vuoksi johtaneet täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 430/2013 kumoamiseen, pysyvät voimassa.

22 Komissio totesi 28.10.2016 julkaistun ilmoituksen viidennessä ja kuudennessa perustelukappaleessa, että edellä esitetty huomioon ottaen komissio aloittaa uudelleen Kiinasta peräisin olevien tempervalurautaisten liitososien tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen, joka johti täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 430/2013 hyväksymiseen, siltä osin kuin kyseinen tutkimus koskee asianomaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ja siitä ajankohdasta, jolloin lainvastaisuus ilmeni, julkaisemalla tämän ilmoituksen Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja että uudelleen aloittaminen rajoittuu vain yleisen tuomioistuimen tuomion täytäntöönpanoon kantajan osalta.

23 Komissio toimitti kantajalle useita polkumyyntimarginaalia koskevien laskelmien peräkkäisiä versioita sekä kyseisiä laskelmia koskevia eri asiakirjoja ja vertailumaan tuottajan lähettämät tiedot (23.12.2016, 31.1., 14.2. ja 12.4.2017 päivätyt kirjeet sekä 21.4. ja 29.5.2017 päivätyt kirjeet).

24 Kantaja esitti huomautuksia 19.1. ja 2.5.2017 päivätyillä kirjeillä.

25 Komissio kuuli kantajaa ja kahta kyseisen tuotteen tuojaa 8.3.2017 ja kantajaa vielä 15.3. ja 25.4.2017.

26 Komissio antoi 28.6.2017 asetuksen (EU) 2017/1146 lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, yrityksen Jinan Meide Castings Co., Ltd valmistamien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa (EUVL 2017, L 166, s. 23; jäljempänä riidanalainen asetus).

27 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan neljännessä, viidennessä ja kuudennessa perustelukappaleessa komissio perusteli 30.6.2016 annetun tuomion Jinan Meide Casting v. neuvosto (T-424/13, EU:T:2016:378) täytäntöönpanoa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä vastaavalla tavalla kuin 28.10.2016 julkaistun ilmoituksen neljännessä, viidennessä ja kuudennessa perustelukappaleessa (ks. edellä 20–22 kohta).

28 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tuotaessa sellaisia yrityksen Jinan Meide (Taric-lisäkoodi B336) valmistamia, kierteitettyjä tempervalurautaisia putkien liitos- ja muita osia, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 7307 19 10 (Taric-koodi 7307 19 10 10) ja jotka ovat peräisin Kiinan kansantasavallasta, lukuun ottamatta puserrusliitinten runkoja, joissa käytetään ISO DIN 13 -metriikan säiettä, ja muokattavaksi soveltuvasta raudasta tehtyjä kierteitettyjä pyöreitä liitäntärasioita, joissa ei ole kantta.”

29 Riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on 39,2 prosenttia.”

## II Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

30 Kantaja nosti käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 25.9.2017 jättämällään kannekirjelmällä.

31 Komissio jätti vastineensa 22.12.2017.

32 Kantajan ja vastaajan vastaukset jätettiin 20.2. ja 3.4.2018.

33 Asianosaisille ilmoitettiin 4.4.2018 päivätyllä kirjeellä asian käsittelyn kirjallisen vaiheen päättämisestä ja niiden mahdollisuudesta pyytää istunnon pitämistä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 106 artiklassa määrätyissä olosuhteissa. Kantaja pyysi istunnon pitämistä 6.4.2018 päivätyllä kirjeellä.

34 Unionin yleinen tuomioistuin esitti 1.2.2019 prosessinjohtotoimena asianosaisille joitakin kirjallisesti vastattavia kysymyksiä ja pyysi niitä toimittamaan tiettyjä asiakirjoja. Asianosaiset vastasivat unionin yleiselle tuomioistuimelle 22.2.2019 päivätyillä oikeudenkäyntiasiakirjoilla.

35 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi 1.3.2019 uutena prosessinjohtotoimena komissiota toimittamaan täydentävän asiakirjan. Komissio vastasi tähän pyyntöön 5.3.2019 päivätyllä oikeudenkäyntiasiakirjalla.

36 Istunto asianosaisten kuulemiseksi pidettiin 7.3.2019. Kantaja vahvisti istunnossa, että se luopuu vetoamasta viidenteen kanneperusteeseen, kuten se oli todennut yhteen unionin yleisen tuomioistuimen esittämään kysymykseen antamassaan kirjallisessa vastauksessa.

37 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

38 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

## III Oikeudellinen arviointi

39 Kuten edellä 36 kohdassa todettiin, kantaja luopui vetoamasta viidenteen kanneperusteeseen. Käsiteltävä kanne perustuu näin ollen ainoastaan neljään kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee asetuksen N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan rikkomista normaaliarvon määrittämistä koskevien komission virheiden vuoksi. Toinen kanneperuste koskee kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 10 kohta) sekä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (GATT) (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus), joka sisältyy Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 3) liitteeseen 1 A, 2.4 artiklan rikkomista, koska komissio hylkäsi virheellisesti jotkin kantajan oikaisupyynnöt. Kolmas kanneperuste koskee kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan, 10 kohdan alkuosan ja a alakohdan sekä 11 kohdan (joista on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta, 10 kohdan alkuosa ja a alakohta sekä 11 kohta) rikkomista, koska komissio oli tehnyt virheitä tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon määrittämisessä. Neljäs kanneperuste koskee yhtäältä kyseisen asetuksen 3 artiklan 1–3 kohdan (joista on tullut asetuksen 2016/1036 3 artiklan 1–3 kohta) rikkomista, koska komissio oli käyttänyt virheellisiä tuontitietoja, ja toisaalta saman asetuksen 3 artiklan sekä 9 artiklan 4 ja 5 kohdan (joista on tullut asetuksen 2016/1036 9 artiklan 4 kohta) rikkomista sekä perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä, koska komissio ei nimenomaisesti sisällyttänyt vahinkoa ja syy-yhteyttä koskeneita toteamuksia riidanalaiseen asetukseen.

40 Aluksi on huomautettava, että komissio totesi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 19 perustelukappaleessa, että uudelleen aloitettuun tutkimukseen sovellettava lainsäädäntö on asetus N:o 1225/2009 eli tuomioistuimen kumoaman asetuksen hyväksymisajankohtana sovellettava aineellinen oikeus. Se totesi lisäksi, että asetus 2016/1036, jolla kumottiin ja korvattiin asetus N:o 1225/2009 19.7.2016 alkaen, on joka tapauksessa asetuksen N:o 1225/2009 ja sen myöhempien muutosten koonnos. Kanteessa kantaja hyväksyi nämä seikat sillä varauksella, että riidanalaisessa asetuksessa käytetyn ilmaisun ”perusasetus” tulkitaan viittaavan asetukseen N:o 1225/2009.

41 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetaan tältä osin, että vaikka toimen oikeudellisen perustan ja sovellettavien menettelysääntöjen on oltava voimassa asianomaisen toimen antamisajankohtana, lain ajallista soveltamista koskevien periaatteiden noudattaminen sekä oikeusvarmuuden periaatetta ja luottamuksensuojan periaatetta koskevat vaatimukset edellyttävät kulloinkin kyseessä olevien tosiseikkojen tapahtuma-aikaan voimassa olleiden aineellisten sääntöjen soveltamista, vaikka nämä säännöt eivät ole enää voimassa ajankohtana, jolloin unionin toimielin antaa asianomaisen toimen (ks. vastaavasti tuomio 14.6.2016, komissio v. McBride ym., C-361/14 P, EU:C:2016:434, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

42 Tästä seuraa, että vaikka riidanalainen asetus oli annettava asetuksen 2016/1036 perusteella ja kyseisessä asetuksessa määritettyjen menettelysääntöjen mukaisesti, kyseisen asetuksen laillisuutta on arvioitava käsiteltävässä asiassa polkumyyntitutkimusta koskeviin tosiseikkoihin sovellettavien aineellisen oikeuden sääntöjen, nimittäin asetuksessa N:o 1225/2009 määritettyjen sääntöjen, perusteella. Siltä osin kuin kanneperusteet koskevat ainoastaan näiden aineellisen oikeuden sääntöjen soveltamista, tarkasteltaessa näitä kanneperusteita jäljempänä 44–412 kohdassa on siis viitattava yksinomaan asetukseen N:o 1225/2009 (jäljempänä perusasetus).

43 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo aiheelliseksi tarkastella ensimmäiseksi kolmatta kanneperustetta.

### *A Kolmas kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan, 10 kohdan alkuosan ja a alakohdan sekä 11 kohdan rikkomista, koska komissio oli tehnyt virheitä tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon määrittämisessä*

44 Kolmannessa kanneperusteessa on kaksi osaa, joista ensimmäinen koskee sitä, että komission tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon määrittämisessä käyttämä menetelmä (jäljempänä riidanalainen menetelmä) on kohtuuton, ja joista toinen koskee sitä, ettei kyseisessä menetelmässä perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan vastaisesti oteta täysimääräisesti huomioon polkumyyntiä, jota harjoitetaan.

#### *1. Alustavat huomautukset*

45 Aluksi on yhtäältä muistutettava, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla normaaliarvon määrittämisessä voidaan käyttää kahta menetelmää, jos viejämaa on muu kuin markkinatalousmaa.

46 Kuten unionin tuomioistuin totesi, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan säännösten sanamuodosta ja rakenteesta ilmenee, että tällaisessa tilanteessa normaaliarvo määritetään ensisijaisesti ”kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella” tai ”sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös [unioniin], vietäessä käytetyn hinnan perusteella”. Siltä varalta, ettei tämä ole mahdollista, säädetään toissijaisesta menetelmästä, jonka mukaan normaaliarvo määritetään ”millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti [unionissa] maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla” (tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 24 kohta).

47 Unionin tuomioistuimen mukaan kyseisissä säännöksissä säädetyn ensisijaisen menetelmän suosimisella pyritään siihen, että normaaliarvo viejämaassa saadaan määritettyä hyväksyttävällä tavalla valitsemalla sellainen kolmas maa, jossa samankaltaisen tuotteen hinta muodostuu olosuhteissa, jotka ovat mahdollisimman pitkälti verrattavissa viejämaan olosuhteisiin, sillä edellytyksellä, että kyse on markkinatalousmaasta. Tästä seuraa, että tätä ensisijaista menetelmää voidaan jättää soveltamatta ainoastaan siinä tapauksessa, ettei sitä voida soveltaa (ks. vastaavasti tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 25 ja 26 kohta).

48 Toisaalta niin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan sanamuodosta kuin sen rakenteestakin ilmenee, että vientihintaa tai normaaliarvoa voidaan oikaista ainoastaan hintoihin ja näin ollen niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden erojen huomioon ottamiseksi. Toisin sanoen oikaisun tekemisen syynä on tuotteen normaaliarvon ja vientihinnan välisen vastaavuuden palauttaminen siten, että jos oikaisua ei ole tehty pätevästi, se merkitsee käänteisesti sitä, että sillä on luotu näiden kahden arvon välinen epäsuhta (ks. vastaavasti tuomio 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, T-423/09, EU:T:2011:764, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

49 Erityisesti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa säädetään, että oikaisu tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti ja että oikaisujen määrä vastaa markkinaerojen arvon kohtuullista arviota. Kyseisessä säännöksessä ei sen sijaan täsmennetä, miten tällainen kohtuullinen arvio tehdään. Lisäksi on todettava, ettei kyseisessä säännöksessä edellytetä, että jotta samankaltaisen tuotteen normaaliarvon ja kyseisen tuotteen vientihinnan välinen vastaavuus voidaan palauttaa, arvioidun oikaisun määrän on vastattava tarkasti tällaista markkina-arvoa, vaan ainoastaan sitä, että se on tällaisen markkina-arvon kohtuullinen arvio.

50 Kuten oikeuskäytännöstä ilmenee, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa ja kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdassa määritellyissä rajoissa komissiolla on laaja harkintavalta sekä tuotteen normaaliarvon arvioinnissa että niiden seikkojen arvioinnissa, joilla perustellaan normaaliarvon ja vientihinnan vertailun tasapuolisuutta, mutta komission on konkretisoitava epämääräiset kohtuullisen määrittämisen ja tasapuolisuuden käsitteet, joita sen on sovellettava kyseisten säännösten yhteydessä, tapauskohtaisesti asiaankuuluvan taloudellisen yhteyden mukaan (ks. vastaavasti tuomio 7.5.1987, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, 240/84, EU:C:1987:202, 19 kohta ja tuomio 16.12.2011, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials v. neuvosto, T-423/09, EU:T:2011:764, 40 ja 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

51 Tällaisia arviointeja tehdessään komission on kuitenkin huolehdittava siitä, että arviointi perustuu arvoihin ja muuttujiin, joiden voidaan varmistaa perustuvan markkinavoimien, muun muassa todellisen kilpailun, normaaliin vaikutukseen (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 66–68 kohta).

52 Lisäksi käytettävien menetelmien on oltava polkumyyntimarginaalin laskennan lopullisen tavoitteen mukaisia, eli niistä on käytävä ilmi polkumyynnin tosiasiallinen laajuus, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdasta ilmenee (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54 kohta).

53 Unionin tuomioistuinten on yleisesti tarkistettava, ettei komissio ole normaaliarvon määrittämisessä sekä normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamisessa käytettävien menetelmien valinnassa jättänyt huomiotta olennaisia seikkoja pitäessään näitä valintoja asianmukaisina ja että kaikki asiaan liittyvät seikat on tutkittu tarpeeksi huolellisesti (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 22 kohta).

*2. Ensimmäinen osa, joka koskee sitä, että komissio on käyttänyt kohtuutonta menetelmää tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon määrittämisessä*

54 Kantaja väittää, että riidanalainen menetelmä perustuu virheelliseen oletukseen siitä, että fyysisten erojen markkina-arvo heijastuu vientihinnoissa, kun taas komission omien toteamusten mukaan samat vientihinnat heijastavat ainakin osittain polkumyyntiä. Se väittää lisäksi, että kyseinen menetelmä perustuu virheelliseen oletukseen siitä, että tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, vientihinnat heijastavat polkumyyntitasoa, joka vastaa niiden tuotelajien polkumyyntitasoa, joille oli olemassa suoraan verrattavissa oleva tuotelaji (jäljempänä suoraan verrattavissa olevat tuotelajit). Tämä oletus on kantajan mukaan kohtuuton, eikä sitä voida varmentaa. Kantajan mielestä komissio on näin ollen rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sekä 10 kohdan alkuosaa ja a alakohtaa. Lisäksi kantaja korosti istunnossa, että on olemassa paljon vaihtoehtoisia menetelmiä, joita komissio olisi voinut käyttää sovellettavien säännösten yhteydessä.

55 Komissio vastaa, että keskimääräinen normaaliarvo korjattiin fyysisten erojen markkina-arvolla perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti. Se väittää, että kansainvälisiä arvonmääritysstandardeja antavan neuvoston (International Valuation Standard Council, IVSC) esittämän markkina-arvon määritelmän perusteella on katsottava, että markkina-arvo näkyy vientihinnoissa. Komission mukaan on nimittäin oletettava, että ensimmäinen riippumaton asiakas

maksaa markkina-arvon ja että vientihinta on unionin markkinoilla maksettava hinta. Komissio väittää lisäksi, että sen käyttämän menetelmän ansiosta voitiin vähentää tuotelajien, joilla on korkea polkumyyntimarginaali, vaikutusta ja että yleinen polkumyyntimarginaali pienentyi siten kantajan eduksi. Unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamissaan kirjallisissa vastauksissa ja istunnossa komissio korosti, että riidanalaista menetelmää sovellettiin kantajan pyyntöjen perusteella ja ottaen huomioon, ettei fyysisten ominaisuuksien eroja voitu määrittää yksilöllisesti tuotelajeittain. Se väittää lähinnä, että kyseisen menetelmän laillisuuden tarkastelussa on otettava huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan säännökset eikä sen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan tai 2 artiklan 11 kohdan säännöksiä, jotka koskevat polkumyyntimarginaalin määrittämisen eri vaiheita.

56 Ennen kantajan väitteiden tutkimista on palattava riidanalaisen menetelmän sisältöön ja kantajan vientimäärän osuuteen, johon tämän menetelmän soveltaminen vaikutti.

57 Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 68 perustelukappaleesta ilmenee, komissio oli alun perin laskenut kantajan polkumyyntimarginaalin vertaamalla kunkin vertailumaalle vahvistetun suoraan verrattavissa olevan samankaltaisen tarkasteltavana olevan tuotteen lajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan lajin painotettua keskimääräistä vientihintaa. Se ei siis ollut sisällyttänyt tähän laskentaan tuotelajeja, joilla ei ole vastaavuutta, koskevia liiketapahtumia. Tämän jälkeen komissio hyväksyi kantajan pyynnön siitä, että polkumyyntimarginaalin laskennassa otetaan huomioon nämä liiketapahtumat, joiden osuus kannekirjelmään sisältyvien tietojen, joita ei ole kiistetty, mukaan oli 44 prosenttia kantajan unioniin kohdistuneen viennin kokonaismäärästä. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 430/2013 johdanto-osan 18 perustelukappaleessa täsmennetään, että niiden tuotelajien, jotka eivät ole suoraan verrattavissa, normaaliarvon perustana käytettiin vastaavien tuotelajien normaaliarvon aritmeettista keskiarvoa, jota mukautettiin fyysisten ominaisuuksien erojen markkina-arvon perusteella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti.

58 Joulukuun 23. päivänä 2016 päivätyn komission ilmoitusasiakirjan, jonka otsikko on ”Calculation of the dumping margin of Jinan Meide Casting CO., Ltd ’JMCC’ (jäljempänä 23.12.2016 päivätty asiakirja), liitteessä olevan 2.2.3 kohdan mukaan komissio pani riidanalaisen menetelmän täytäntöön seuraavasti.

59 Komissio määritti, että kaikkien suoraan verrattavissa olevien tuotelajien vientihinnan lineaarinen keskiarvo oli 16 Kiinan yuania (CNY)/kg (n. 2,12 euroa/kg). Vastaavien samankaltaisten tuotelajien normaaliarvon lineaariseksi keskiarvoksi määritettiin 20,91 CNY/kg (n. 2,77 euroa/kg). Seuraavaksi määrittääkseen suoraan verrattavissa olevien tuotelajien ja tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, välisten fyysisten erojen perusteella tehtävän oikaisun komissio laski kunkin tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, vientimyynnin keskimääräisen hinnan ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien vientihinnan lineaarisen keskiarvon välisen suhteen. Tämän jälkeen se sovelsi kyseisiä suhteita prosenttimääräisesti normaaliarvon lineaariseen keskiarvoon ja sai näin kunkin tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon oikaistuna fyysisten erojen perusteella.

60 Esimerkiksi tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta ja jonka tuotevalvontakoodi on 0002FF00BN, keskimääräinen yksikkövientihinta oli 11,83 CNY/kg (n. 1,57 euroa/kg), mikä on 73,92 prosenttia suoraan verrattavissa olevien tuotelajien vientihinnan lineaarisesta keskiarvosta. Komissio sovelsi tätä 73,92 prosentin suhdetta kyseisten tuotelajien normaaliarvon lineaariseen keskiarvoon ja sai näin kyseessä olevan tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, normaaliarvoksi oikaistuna fyysisten erojen perusteella 15,46 CNY/kg (n. 2,05 euroa/kg).

61 Kantaja kiisti kyseisen menetelmän pätevyyden täytäntöönpanoasetuksen N:o 430/2013 antamista edeltäneessä hallinnollisessa menettelyssä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa alkuperäisen kanteensa kolmannessa kanneperusteessa (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 57 ja 123 kohta). Kuten edellä 17 kohdassa todettiin, unionin yleinen tuomioistuin kuitenkin hyväksyi ensimmäisen kanneperusteen, joka koski komission kieltäytymistä ilmaisemasta normaaliarvon laskelmia, yhteydessä esitetyn ensimmäisen väitteen tutkimatta toista, kolmatta ja

viidettä kanneperustetta. Vaikka kantaja toisti huomautuksensa menettelyn uudelleen aloittamisen yhteydessä, komissio ei tarkastellut tätä asiaa uudelleen, joten se laski kantajan polkumyyntimarginaalin jälleen riidanalaista menetelmää käyttämällä.

62 On kuitenkin todettava, että – kuten 23.12.2016 päivätyn asiakirjan 2.2.3 kohdasta voidaan päätellä ja kuten asianosaiset vahvistivat unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan kirjallisessa vastauksessa – komissio määritti normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin laskentaa varten suoraan verrattavissa olevien tuotelajien ja tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, lisäksi kolmannen tuotelajiluokan, nimittäin näennäisesti vastaavat tuotelajit.

63 Joulukuun 23. päivänä 2016 päivätyn asiakirjan 2.2.3 kohdasta ilmenee, että näennäisesti vastaavat tuotelajit kattavat kantajan myymät tuotelajit, jotka eroavat suoraan verrattavissa olevista tuotelajeista ainoastaan siten, että ne eivät ole galvanoituja. Tähän luokkaan kuuluvien tuotelajien normaaliarvoa oikaistiin vastaavan samankaltaisen galvanoidun tuotelajin normaaliarvon perusteella. Mustapintaisen (B) tuotelajin normaaliarvoksi vahvistettiin 80 prosenttia vastaavan samankaltaisen galvanoidun tuotelajin normaaliarvosta. Muiden pintojen (A, E ja M) kohdalla käytettiin samaa samankaltaisen galvanoidun tuotelajin normaaliarvoa kokonaisuudessaan.

64 Osapuolten unionin yleisen tuomioistuimen kysymyksiin antamissaan kirjallisissa vastauksissa esittämien tietojen mukaan vietäviksi myydyt 1 528 tuotelajia jakautuivat edellä 62 kohdassa mainittujen kolmen lajin välillä seuraavasti.

65 Ensinnäkin 202:ta tuotelajia, joiden osuus oli 55 prosenttia kantajan viennin kokonaismäärästä, pidettiin suoraan verrattavissa olevina tuotelajeina. Kyseisten tuotelajien polkumyyntimarginaali määritettiin siksi laskemalla normaaliarvo, kuten täytäntöönpanoasetuksen N:o 430/2013 johdanto-osan 17 ja 19 perustelukappaleessa todettiin, vertailumaan tuottajan tavanomaisen kaupankäynnin yhteydessä tapahtuneen kotimaan myynnin perusteella tai laskennallisen arvon perusteella. Toiseksi 343:a tuotelajia, joiden osuus oli 17 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä, pidettiin näennäisesti vastaavina tuotelajeina, joiden polkumyyntimarginaali määritettiin oikaisemalla normaaliarvoa edellä 63 kohdassa kuvaillun menetelmän mukaisesti. Kolmanneksi loppujen tuotelajien, nimittäin 983 tuotelajin, joiden osuus oli 28 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä, katsottiin kuuluvan tuotelajeihin, joilla ei ole vastaavuutta, ja niiden normaaliarvo laskettiin ja oikaistiin riidanalaisen menetelmän mukaisesti.

66 Edellä esitetystä seuraa näin ollen, että riidanalaista menetelmää soveltamalla määritettiin polkumyyntimarginaali kantajan viennin sellaiselle osalle, joka oli neljänneksestä kolmannekseen sen kokonaismäärästä, eli merkittävälle osalle tästä määrästä. Tämän menetelmän käyttö on näin ollen saattanut vaikuttaa huomattavasti kaiken viennin polkumyyntimarginaalin laskentaan.

67 Aluksi on tarkasteltava kantajan väitettä, jonka mukaan riidanalainen menetelmä perustuu siihen, että kantajan vientihintojen on heijastettava fyysisten ominaisuuksien erojen markkina-arvoa, mikä on ristiriidassa sen komission toteamuksen kanssa, että kyseiset vientihinnat ovat ainakin osittain polkumyynnin kohteena.

68 On todettava, että edellä 57–59 kohdassa esitettyjen tietojen perusteella riidanalaisen menetelmän voidaan kuvailla yhdistävän kaksi vaihetta, nimittäin yhtäältä normaaliarvon määrittämisen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetyn ensisijaisen menetelmän mukaisesti (ks. edellä 46 ja 47 kohta) ja toisaalta oikaisun soveltamisen fyysisten erojen perusteella saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa säädetyin edellytyksin. Kuten näistä tiedoista ilmenee, komissio katsoi kaiken kaikkiaan, että kantajan tuotelajeissa, joilla ei ole vastaavuutta, ja suoraan verrattavissa olevissa tuotelajeissa käyttämien vientihintojen väliset erot olivat kohtuullinen arvio kyseisten tuotelajien välisten fyysisten erojen arvosta normaaliarvon oikaisun tekemistä varten.

69 Kantaja ei kyseenalaista sellaisenaan tämän menetelmän ensimmäisen vaiheen laillisuutta, nimittäin viittausta samankaltaisen tuotteen keskimääräiseen yksikköhintaan Intian markkinoilla normaaliarvoa määritettäessä, vaan ainoastaan toisen vaiheen laillisuuden, nimittäin kunkin tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, hinnan ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien keskimääräisen yksikkövientihinnan välisen suhteen käytön määritettäessä normaaliarvon oikaisun määrää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitetun tasapuolisen vertailun tekemiseksi.

70 On todettava, että kantajan väite perustuu oikeaan olettamaan. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen fyysisten ominaisuuksien erojen markkina-arvon kohtuullinen arvio ei nimittäin voi perustua hintaan, joka on voinut olla polkumyynnin kohteena, koska tällainen hinta ei välttämättä ole normaalien markkinavoimien tulos.

71 Tästä syystä vaikuttaa ristiriitaiselta, että komissio oikaisee tietyn samankaltaisen tuotelajin normaaliarvoa mahdollisesti polkumyynnin kohteeksi joutuneella arvolla, vaikka se pyrkii vahvistamaan kyseisen normaaliarvon sillä kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, olevan arvon perusteella voidakseen määrittää hinnan, joka on muodostettu viejämaan olosuhteisiin mahdollisimman hyvin verrattavissa olevissa olosuhteissa.

72 Komissio ei nimittäin lähtökohtaisesti voi olettaa, että tällainen mahdollisesti polkumyynnin kohteeksi joutunut arvo muodostettiin markkinatalousolosuhteissa. Menettelyn tässä vaiheessa komissio ei siis voi sulkea pois sitä, että tämä arvo on keinotekoisen aliarvioinnin tulos, joka johtaa pienempään määrään kuin mihin tämä arvo olisi vahvistettu, jos se olisi ollut ainoastaan markkinoilla vapaasti vallinneiden voimien tulosta.

73 Lisäksi on todettava, ettei vientihintojen, joiden polkumyynnistä johtuvaa aliarviointia komissio pyrkii nimenomaisesti arvioimaan, perusteella määritettyä määrää vastaavan normaaliarvon oikaisun käyttö tasapuolisen vertailun varmistamiseksi ole johdonmukainen menettelytapa.

74 Tässä yhteydessä on todettava, että voidakseen määrittää polkumyyntimarginaalin kohtuullisesti ja objektiivisesti, tietyn tuotelajin normaaliarvon laskennan on perustuttava lähtökohtaisesti sellaisista vientihinnoista riippumattomiin tietoihin, joiden aliarviointia komissio pyrkii nimenomaisesti arvioimaan vahvistamalla normaaliarvon.

75 Normaaliarvo on nimittäin viitearvo, johon vientihintaa, johon polkumyynti mahdollisesti vaikuttaa, verrataan. Tämä vertailu vääristyy, jos tällaisen viitearvon laskennassa otetaan käyttöön verrattavan vientihinnan osatekijä.

76 Pitää paikkansa, että komissiolla oli käsiteltävässä asiassa oikeus tehdä normaaliarvon oikaisu, koska normaaliarvo oli määritetty Intian markkinoilla olevien suoraan verrattavissa olevien tuotelajien keskimääräisen yksikköarvon perusteella. Kuten komissio totesi unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamassaan kirjallisessa vastauksessa, kyseisen keskimääräisen yksikköarvon yhdenmukainen soveltaminen kaikkien tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon määrittämiseksi ei ollut asianmukaista käsiteltävässä asiassa, koska se oli todennut, että eri tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, keskimääräiset vientihinnat vaihtelivat huomattavasti siten, että ne olivat alhaisimmillaan alle 10 CNY/kg (n. 1,32 euroa/kg) ja korkeimmillaan yli 100 CNY/kg (n. 13,2 euroa/kg). Ilman oikaisua tällaisella keskimääräisen yksikköarvon yhdenmukaisella soveltamisella ei näin ollen olisi voitu varmistaa normaaliarvon ja kunkin tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, vientihinnan vertailtavuutta.

77 Komissio ei ole kuitenkaan osoittanut, että käyttämällä tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, vientihintojen osatekijää normaaliarvon, johon kyseisiä hintoja verrataan, korjaamiseksi voidaan palauttaa kyseisten hintojen ja kyseisen normaaliarvon välinen vastaavuus perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan tavoitteen mukaisesti. Ei ollut mitään merkkejä etenkään siitä, että tuotelajien,

joilla ei ole vastaavuutta, vientihinnan ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien keskimääräisen yksikkövientihinnan välinen suhde heijastaa oikein viimeksi mainitun tuotelajiluokan ja kyseisen tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, välisten fyysisten erojen arvoa.

78 Pitää paikkansa, ettei voida sulkea pois sitä, että joissakin tapauksissa tiettyjen erityisten tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, vientihintojen ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien vientihintojen välinen ero vastaa kyseisten tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, fyysisten erityispiirteiden markkina-arvoa. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa ei myöskään edellytetä, että oikaisu heijastaa täysin tätä arvoa, vaan ainoastaan, että se on sen kohtuullinen arvio.

79 Käsiteltävässä asiassa riidanalainen menetelmä perustuu kuitenkin oletukseen siitä, että tämä hintaero vastaa kaikkien tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, fyysisten erojen markkina-arvoa.

80 Kuten kantaja totesi, tämä merkitsee väistämättä sitä, että polkumyynnin oletetaan vaikuttavan kaikkien näiden tuotelajien vientiin tasolla, joka vastaa suoraan verrattavissa olevien tuotelajien kohdalla todettua tasoa, eikä komissio ole kiistänyt tätä seikkaa.

81 Oletus, että kyseisten kahden tuotelajiluokan hintaero vastaa fyysisten ominaisuuksien erojen markkina-arvoa, tarkoittaa itse asiassa sitä, että jos näitä fyysisten ominaisuuksien eroja ei olisi, tuotelajit, joilla ei ole vastaavuutta, myytäisiin vietäviksi samaan hintaan kuin suoraan verrattavissa olevat tuotelajit.

82 Tällainen olettama tarkoittaa lähtökohtaisesti sitä, että näiden kahden tuotelajiluokan hintoihin mahdollisesti vaikuttava polkumyyntimarginaali on samalla tasolla. Muussa tapauksessa näiden kahden tuotelajiluokan väliset hintaerot voivat nimittäin ainakin osittain johtua polkumyyntimarginaalin eroista, eikä niiden siksi voida riittävän luotettavasti katsoa heijastavan ainoastaan fyysisten ominaisuuksien eroja.

83 Kuten kantaja väittää perustellusti tässä osassa esitetyn toisen väitteen yhteydessä, kyseisten kahden tuotelajiluokan vastaavien polkumyyntimarginaalien olettamaa ei kuitenkaan voida pitää kohtuullisena eikä todennettavissa olevana.

84 Yhtäältä tämä olettama on nimittäin vaikea sovittaa yhteen tuotelajikohtaisen polkumyyntimarginaalin laskennan kanssa, jossa päinvastoin oletetaan, että kyseinen polkumyyntimarginaali voi olla eri asianomaisen tuotelajin mukaan ja että tämä laskenta on tehtävä, jotta polkumyynnin tosiasiallinen laajuus käy ilmi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 54 kohta).

85 Toisaalta kantajan tuotelajikohtaisen polkumyyntimarginaalin yksityiskohtaisia laskelmia koskeva taulukko, joka on komission kantajalle 29.5.2017 tiedoksi antaman ja unionin yleiselle tuomioistuimelle prosessinjohtotoimen yhteydessä toimitetun asiakirjan liitteenä (jäljempänä 29.5.2017 päivätty taulukko), ei tue tätä oletusta.

86 Kyseinen taulukko nimittäin osoittaa, että suoraan verrattavissa olevien tai näennäisesti vastaavien tuotelajien polkumyyntimarginaaleissa on erityisen laaja vaihteluväli, joka ulottuu alle –50 prosentin negatiivisista arvoista lähes 500 prosentin positiivisiin arvoihin. Komissio ei ole toimittanut mitään näyttöä sen olettaman tueksi, että tilanne olisi toinen niiden tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, kohdalla.

87 Lisäksi on todettava kantajan tavoin, että – kuten 23.12.2016 päivätyn asiakirjan 2.2.3 kohtaan sisältyvä riidanalaisen menetelmän kuvaus (ks. edellä 59 kohta) osoittaa ja kuten kannekirjelmässä esitetty tämän menetelmän yksinkertaistettu esimerkki vahvistaa – kyseistä menetelmää soveltamalla pitäisi päätyä lähtökohtaisesti samaan keskimääräiseen polkumyyntimarginaalin suoraan verrattavissa olevien tuotelajien ja kunkin tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, kohdalla.

88 Kuten kantaja esitti, jos nimittäin lähdetään siitä teoreettisesta oletuksesta, että suoraan verrattavissa olevien tuotelajien keskimääräinen normaaliarvo ja keskimääräinen vientihinta ovat 13 ja 10 ja että tietyn tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, vientihinta on 7, komission menetelmä perusteella keskimääräiseen normaaliarvoon (13) sovelletaan tämän hinnan (7) ja keskimääräisen vientihinnan (10) välistä suhdetta eli 70:tä prosenttia, ja oikaisun jälkeen saadaan kyseisen tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, normaaliarvo, joka on 9,1. Kuten kantaja huomauttaa, tämä laskenta johtaa kannekirjelmässä esitetyllä yksinkertaisella kaavalla, jota neuvosto ei ole kiistänyt, samaan polkumyyntimarginaaliin tuotelajien, jolla ei ole vastaavuutta, ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien kohdalla, nimittäin 30 prosenttiin kantajan käyttämässä kuvitteellisessa esimerkissä.

89 Komission 23.12.2016 päivätyn asiakirjan 2.2.3 kohdassa esittämä esimerkki, joka perustuu tuotteiden, joilla ei ole vastaavuutta, oikaistun normaaliarvon vahvistamisessa tosiasiallisesti käytettyihin lukuihin, tuottaa vastaavan tuloksen.

90 Kuten edellä 59 kohdassa todettiin, komissio määritti nimittäin samankaltaisen tuotteen keskimääräiseksi yksikkövientihinnaksi 16 CNY/kg ja samankaltaisen tuotteen yksikkövientihinnaksi Intian markkinoilla 20,91 CNY/kg. Jos suoraan verrattavissa olevien tuotelajien keskimääräinen polkumyyntimarginaali laskettaisiin ainoastaan näiden kahden hinnan vertailun perusteella, se olisi 30,7 prosenttia.

91 Kuten komissio toteaa, soveltamalla riidanalaista menetelmää tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, jonka tuotevalvontakoodi on (NCP) 0002FF00BN ja jonka keskimääräinen yksikkövientihinta oli 11,83 CNY, oikaistun normaaliarvon määrittämisessä, määräksi saadaan 15,46 CNY. On todettava, että tämä laskentatapa johtaa kyseisen tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, kohdalla 30,7 prosentin polkumyyntimarginaaliin, nimittäin samaan lukuun kuin edellä 90 kohdassa mainittu keskimääräinen polkumyyntimarginaali.

92 Pitää paikkansa, että polkumyyntimarginaalin laskenta kullekin tuotelajille ja kyseiselle tuotteelle kokonaisuudessaan on monimutkaisempaa kuin edellä mainituissa esimerkeissä ja että se käsittää lisätoimia, kuten komission unionin yleisen tuomioistuimen kysymykseen antamasta kirjallisesta vastauksesta ilmenee.

93 Kuten komissio selvittää, polkumyynnin kokonaismäärä saadaan kunkin tuotelajin kohdalla kertomalla vientihinnan ja normaaliarvon välinen ero viennin kokonaismäärällä. Tämä polkumyynnin määrä suhteutetaan viennin kokonaismäärään, jotta saadaan kyseisen tuotelajin polkumyyntimarginaali, joka ilmaistaan prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana. Kuten 29.5.2017 päivätty taulukko osoittaa, samat toimet toteutetaan määritettäessä polkumyyntimarginaali kyseiselle tuotteelle kokonaisuudessaan kunkin tuotelajin polkumyyntimäärien lisäämisen jälkeen.

94 Lisäksi kuten kantaja täsmensi kannekirjelmässä, tietyn tuotelajin vientihinta, jota käytetään normaaliarvon ja tämän hinnan tasapuolisessa vertailussa, on käytännössä sen hinta tehtaalta lähtiessä, kun taas vientihinta, johon polkumyynnin määrä liittyy polkumyyntimarginaalia määritettäessä, on CIF-hinta eli hinta, joka sisältää kaikki unionin rajalle tapahtuvasta kuljetuksesta aiheutuvat kulut.

95 Toukokuun 29. päivänä 2017 päivätty taulukko kuitenkin osoittaa, että nämä kantajan ja komission yksinkertaistettujen esimerkkien ja komission käytännössä toteuttamien polkumyyntimarginaalin laskelmien väliset erot eivät muuttaneet merkittävästi riidanalaisen menetelmän tulosta. Kyseisestä

taulukosta nimittäin ilmenee, että 983 tuotelajille, joilla ei ole vastaavuutta, laskettujen polkumyyntimarginaalien arvot vaihtelevat 24 ja 28 prosentin välillä. Näiden polkumyyntimarginaalien suppeaa vaihteluväliä ei voida verrata suoraan verrattavissa olevien ja näennäisesti vastaavien tuotelajien polkumyyntimarginaalien kohdalla todettuun vaihteluväliin, joka kuten edellä 86 kohdassa todettiin, ulottuu alle –50 prosentin negatiivisista arvoista lähes 500 prosentin positiivisiin arvoihin.

96 Kaiken edellä esitetyn perusteella komissio ei ole osoittanut, että se pystyi riidanalaisella menetelmällä arvioimaan kohtuullisesti tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien fyysisten ominaisuuksien erojen markkina-arvoa. Se ei näin ollen ole osoittanut, että kyseisen menetelmän soveltaminen johti normaaliarvon ja vientihintojen tasapuoliseen vertailuun. Komissio ei myöskään osoittanut, että sen näin tekemällä tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon oikaisulla varmistettiin tämän normaaliarvon kohtuullinen määrittäminen sellaisten arvojen ja muuttujien perusteella, joiden voidaan katsoa perustuvan markkinavoimien normaaliin vaikutukseen. Virheellisen riidanalaisen menetelmän soveltaminen ei siis ole perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan eikä 2 artiklan 10 kohdan alkuosan ja a alakohdan mukaista.

97 Pitää paikkansa, ettei riidanalaisen toimen antajan päättelyssä tai sen käyttämässä menetelmässä tehdyllä virheellä voida riittävästi perustella kyseisen toimen kumoamista, koska kyseisellä virheellä ei käsiteltävänä olevan asian erityisissä olosuhteissa voinut olla lopputuloksen kannalta ratkaisevaa vaikutusta (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 9.7.2008, Alitalia v. komissio, T-301/01, EU:T:2008:262, 307 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 15.12.2010, CEAHR v. komissio, T-427/08, EU:T:2010:517, 161 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

98 On kuitenkin todettava, että käsiteltävässä asiassa ei ole kyse tällaisesta tilanteesta.

99 Kuten edellä 66 kohdasta ilmenee, koska riidanalaisen menetelmän soveltaminen vaikutti huomattavaan osaan kantajan viennin määrästä, ei yhtäältä voida sulkea pois sitä, että se vaikutti huomattavasti riidanalaisen asetuksen varsinaisen säädösosan 1 kohdassa vahvistettuun kantajan polkumyyntimarginaalin määrään.

100 Toisaalta tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, ja suoraan verrattavissa olevien tuotelajien fyysisten erojen arvoa koskevan arvion kohtuullisuutta sekä kyseiseen arvioon perustuvasta oikaisusta johtuvan vertailun tasapuolisuutta ei voida arvioida sen perusteella, onko olemassa tarkoituksenmukaisempia vaihtoehtoisia menetelmiä.

101 Kuten unionin tuomioistuin totesi, vaikka perusasetuksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdasta niitä yhdessä luettuina seuraa, että polkumyyntimarginaalilaskelman on perustuttava ”tasapuoliseen vertailuun”, näissä säännöksissä ei nimittäin mainita ”tasapuolisemman vertailun” käsitettä. Koska menetelmää ei voida pitää keinona, jolla voidaan taata tasapuolinen vertailu, ei joka tapauksessa voida väittää, ettei muuta normaaliarvon laskentamenetelmää käyttämällä olisi pystytty takaamaan tasapuolisempaa vertailua (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 71 kohta). Näitä toteamuksia voidaan soveltaa soveltuvin osin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohtaan sisältyvään kohtuullisen arvion käsitteeseen.

102 Koska unionin yleinen tuomioistuin pyysi käsiteltävässä asiassa kirjallisesti vastattavan kysymyksen yhteydessä komissiota ilmoittamaan, oliko se harkinnut tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, kohdalla riidanalaisen menetelmän lisäksi muita menetelmiä, komissio totesi valinneensa riidanalaisen menetelmän suljettuaan pois kolme mahdollisuutta. Ensinnäkin, koska kantaja vie erittäin monia tuotelajeja (n. 1 500:aa tuotelajia), erityisesti tuotelajeja, joilla ei ole vastaavuutta (lähes 1 000:ta tällaista tuotelajia), komissio päätti olla määrittämättä kunkin tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, normaaliarvoa yksilöllisesti. Toiseksi samoista syistä komission mielestä oli mahdotonta määrittää tuotteet, jotka ovat

hyvin samankaltaisia. Kolmanneksi, kuten edellä 76 kohdassa todettiin, komission mielestä yhtä normaaliarvoa ei myöskään voitu soveltaa kaikkiin tuotteisiin, joilla ei ole vastaavuutta, kyseisten eri tuotelajien vientihintojen huomattavan vaihtelun vuoksi.

103 Samassa kirjallisessa vastauksessa ja istunnossa komissio totesi lisäksi, ettei ollut tarkoituksenmukaista käyttää perustana sellaisten tuotelajien hintoja, joita vertailumaan tuottaja jakeli Intian markkinoilla mutta ei itse valmistanut. Komissio nimittäin totesi, ettei sillä ollut mitään tietoa kyseisten tuotelajien hinnoista, että nämä Kiinasta tuodut tuotelajit olivat saattaneet joutua polkumyynnin kohteeksi ja että niiden käyttö käsiteltävässä asiassa tarkoittaisi lähinnä Kiinasta unioniin suuntautuvan viennin ja Kiinasta Intiaan suuntautuvan viennin vertaamista toisiinsa. Se väitti lisäksi istunnossa, että perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohta esti sitä soveltamasta kyseisissä säännöksissä säädettyä ensisijaista normaaliarvon määrittämistä koskevaa menetelmää osaan kyseisistä tuotelajeista ja toissijaista menetelmää toiseen osaan. Komission mukaan tuotelajeissa, joilla ei ole vastaavuutta, ei näin ollen voitu käyttää unionin tuottajien hintoja. Komissio lisäsi, että jos se olisi voinut käyttää kyseisiä hintoja, sen olisi joka tapauksessa täytynyt tehdä oikaisuja kantajan vietäviksi myymien tuotelajien suuren määrän vuoksi.

104 On kuitenkin todettava, että vaikka komissio voisi perustellusti katsoa, että kaikki nämä vaihtoehtoiset menetelmät olisivat joko olleet epätarkoituksenmukaisia tai täytäntöönpanokelvottomia tai niillä ei välttämättä olisi voitu välttää riidanalaisen menetelmän perusteella tehtyjen oikaisujen kaltaisia oikaisuja, edellä 96 kohdasta ilmenee, ettei komissio ole osoittanut, että normaaliarvoa ja vientihintoja voitiin vertailla tasapuolisesti riidanalaista menetelmää soveltamalla ja että se säilytti tämän normaaliarvon määrittämisen kohtuullisuuden.

105 Komissio ei joka tapauksessa ole osoittanut kaikkien mahdollisten vaihtoehtoisten menetelmien puuttumista.

106 Kuten unionin tuomioistuin totesi, käsiteltävänä olevan kaltaisissa tapauksissa, joissa vertailumaan tuottaja ei tuota eikä myy tiettyjä tuotetyyppejä, unionin toimielimet voivat joko päättää, että ne jättävät tämän tuotetyypin ”kysymyksessä olevan tuotteen” määritelmän ulkopuolelle, tai ne voivat muodostaa näille tuotetyypeille laskennallisen normaaliarvon, jonka avulla ne voivat ottaa huomioon tähän samaan tuotetyyppiin liittyvät vientitapahtumat polkumyyntimarginaaleja laskettaessa (ks. analogisesti tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 70 kohta).

107 Vaikka toisaalta oletettaisiin, että käsiteltävässä asiassa tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, suuri määrä on vaikeuttanut kyseisten ratkaisujen soveltamista, on todettava, ettei komissio, jota unionin yleinen tuomioistuin pyysi esittämään näkemyksensä tästä asiasta istunnossa, ole osoittanut, ettei se olisi voinut tehdä sovellettavien sääntöjen mukaisia menetelmää koskevia valintoja, jos se olisi polkumyyntitutkimuksen aiemmassa vaiheessa tarkastellut tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon laskentaan ja mahdollisiin välttämättömiin oikaisuihin liittyviä kysymyksiä.

108 On muistutettava, että – kuten edellä 57 kohdassa todettiin – väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa komissio oli alun perin jättänyt tuotelajit, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon laskennan ulkopuolelle ja että vasta pantuaan merkille kantajan tältä osin esittämät huomautukset toimielimet päättivät täytäntöönpanoasetuksessa N:o 430/2013 ottaa kyseiset tuotelajit huomioon tässä laskennassa.

109 Komission istunnossa antamat selitykset eivät osoita, ettei se olisi ennen väliaikaista tullia koskevan asetuksen antamista voinut harkita muita menetelmiä tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, huomioon ottamiseksi polkumyyntimarginaalin laskennassa, koska se pystyi tässä vaiheessa vertailumaan tuottajan ja kantajan tietoja vertailemalla havaitsemaan, että kyseinen vertailumaan tuottaja tuotti vain vähän kantajan vietäviksi myymiä tuotelajeja.

110 Komissio ei ole etenkään toimittanut mitään konkreettista näyttöä sen mahdollisuuden pois sulkemiseksi, että se käytti fyysisten erojen markkina-arvon kohtuullisessa arviossa tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon välttämättömien oikaisujen tekemiseksi tuolloin käytettävissään olleita unionin tuottajien hintoja koskeneita tietoja (ks. väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109 perustelukappale).

111 Kuten komissio selvitti, se ei edellä 46 ja 47 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella epäilemättä voinut perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan sanamuodon vuoksi käyttää joidenkin kyseisten tuotelajien normaaliarvon määrittämisessä kyseisissä säännöksissä säädettyä ensisijaista menetelmää ja samanaikaisesti toisten tuotelajien normaaliarvon määrittämisessä toissijaista menetelmää, johon sisältyy erityisesti mahdollisuus käyttää unionin hintoja. Komissio väittää samoin perustellusti, että se saattoi sulkea pois ensisijaisen menetelmän käytön vain, jos sitä ei voitu soveltaa.

112 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan sanamuoto ei kuitenkaan ole esteenä sille, että kun normaaliarvo on saatu soveltamalla kyseisissä säännöksissä säädettyä ensisijaista menetelmää, tätä normaaliarvoa oikaistaan kyseisen asetuksen 2 artiklan 10 kohdan yhteydessä käyttämällä muita hintoja kuin vertailumaan sisäisiä hintoja tai vientihintoja, jos ne johtuvat normaaleista markkinavoimista, erityisesti kilpailun aiheuttamasta paineesta.

113 Näistä samoista säännöksistä seuraa, ettei lainsäätäjä ole sulkenut pois sitä, että ”samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti [unionissa] maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla”, voi tietyin edellytyksin olla kohtuullinen perusta normaaliarvon määrittämiselle. Näin ollen poissuljetulta ei vaikuta etenkään se, että tasapuolista vertailua tehtäessä fyysisten erojen markkina-arvon kohtuullinen arvio voi perustua muiden saatavilla olevien tietojen puuttuessa kyseisen tuotelajin, jolla ei ole vastaavuutta, hinnan ja yhden tai useamman unionin tuottajan käyttämän suoraan verrattavissa olevan tuotelajin keskimääräisen hinnan väliseen eroon.

114 Kaiken edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on perusteltu, ja se voi johtaa riidanalaisen asetuksen kumoamiseen.

115 Komission väitteet eivät kyseenalaista tätä päätelmää.

116 Ensinnäkin, toisin kuin komissio väittää, se ei nimittäin noudattanut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan säännöksiä käyttäessään tarkasteltavien tuotelajien fyysisten erojen markkina-arvoa määrittäessään perustana tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, vientihintaa, joka on komission itsensä mukaan ensimmäisen riippumattoman asiakkaan tästä tavarasta unionissa maksama hinta.

117 Tässä yhteydessä IVSC:n määrittelemien kansainvälisten arvonmääritysstandardien mukainen markkina-arvon määritelmä vahvistaa komission mukaan oletuksen siitä, että tavaran markkina-arvo heijastuu ensimmäisen riippumattoman asiakkaan maksamaan hintaan. Tämän määritelmän mukaan markkina-arvolla tarkoitetaan ”rahamäärää, jolla omaisuus arviointipäivänä vaihtaisi omistajaa liiketoimeen halukkaiden ja toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan välillä asianmukaisen markkinoinnin jälkeen osapuolten toimittua asiantuntevasti, huolellisesti ja omasta tahdostaan”.

118 Edellä 70–75 kohdassa esitetyistä syistä se, että tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, vientihinta on ensimmäisen riippumattoman asiakkaan unionissa maksama hinta, ei selvästikään riitä perusteeksi pitää sitä markkina-arvon kohtuullisena arviona. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan ja 10 kohdan tavoitteen perusteella kyseisellä käsitteellä ei nimittäin tarkoiteta pelkästään sitä, että riippumaton asiakas maksaa tämän hinnan IVSC:n määrittelemän kaltaisessa toisistaan riippumattomien osapuolten välisessä liiketoimessa. On myös voitava varmistaa, että tämä hinta perustuu markkinavoimien normaaliin vaikutukseen. Käsiteltävässä asiassa ei voi kuitenkaan olla tällainen tilanne, koska polkumyynti voi vaikuttaa kyseiseen hintaan.

119 Toiseksi komission väite, jonka mukaan riidanalaisen menetelmän soveltaminen pienensi kantajan polkumyyntimarginaalia, ei ole merkityksellinen. Vaikka tämän oletettaisiin pitävän paikkansa, on todettava, että kyseistä menetelmää sovellettiin 28 prosenttiin eli huomattavaan osaan kantajan viennin määrästä. Ei siis voida sulkea pois sitä, että jos samankaltaisen tuotelajin ja tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, välisten fyysisten erojen markkina-arvon arvio olisi perustunut kohtuulliseen ja sovellettavien säännösten mukaiseen menetelmään, tämä polkumyyntimarginaali olisi pienentynyt vielä enemmän.

120 Kolmanneksi ei voida hyväksyä komission väitettä, jonka mukaan riidanalaisen menetelmän laillisuutta on arvioitava yksinomaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa säädettyjen edellytysten eikä kyseisen asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tai 11 kohdassa säädettyjen edellytysten perusteella, koska kyseinen menetelmä liittyy ainoastaan tasapuolisen vertailun vaiheeseen.

121 Yhtäältä riidanalaisen menetelmän mukaisesti tehty normaaliarvon oikaisu vaikuttaa nimittäin lähtökohtaisesti siihen, mille tasolle normaaliarvo määritettiin, ja näin ollen polkumyyntimarginaalin määrittämiseen. Jos näitä kahta muuttujaa ei tämän menetelmän soveltamisen vuoksi ole määritetty joko perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan tai saman asetuksen 2 artiklan 11 kohdan tavoitteiden mukaisesti, unionin tuomioistuimet voivat tai niiden täytyy näin ollen todeta, että kyseisiä säännöksiä on rikottu.

122 Toisaalta kantaja vetosi joka tapauksessa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan alkuosan ja a alakohdan rikkomiseen. Kuten edellä 77 kohdassa todettiin, komissio ei ole osoittanut riidanalaista menetelmää soveltamalla palauttaneensa tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, normaaliarvon ja vientihinnan välistä vastaavuutta.

123 Neljänneksi komission väite, jonka mukaan se ei perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetyn ensisijaisen menetelmän yhteydessä ollut velvollinen käyttämään kyseisessä artiklassa säädetyssä toissijaisessa menetelmässä tarkoitettua ”hyväksyttävää perustetta”, on selvästi merkityksetön. Kuten unionin tuomioistuin totesi, toissijaista menetelmää koskevissa kyseisen artiklan säännöksissä oleva viittaus ”mihin tahansa hyväksyttävään perusteeseen” merkitsee varsinkin sitä, että ensisijaisen menetelmän yhteydessä komission normaaliarvon määrittämisessä käyttämän perusteen on oltava hyväksyttävä (ks. vastaavasti tuomio 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, 25 kohta). Kuten toistuvasti on todettu, 2 artiklan 10 kohdan a alakohdassa lisäksi edellytetään, että tasapuolisessa vertailussa käytettävä fyysisten erojen markkina-arvon arvio on kohtuullinen.

124 Viidenneksi komissio ei voi vedota siihen, että se sovelsi riidanalaista menetelmää sen perusteella, että kantaja pyysi ottamaan tuotelajeihin, joilla ei ole vastaavuutta, liittyvät vientitapahtumat huomioon polkumyyntimarginaalin yhteydessä.

125 Yhtäältä, kuten edellä 57 ja 108 kohdassa muistutettiin, väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa komissio oli yksinkertaisesti jättänyt kyseiset tapahtumat polkumyyntimarginaalilaskelman ulkopuolelle. Kuten kantaja toteaa tämän kanneperusteen toisessa osassa, tällaisen laskelman ulkopuolelle jättäminen on unionin tuomioistuimen mukaan vastoin eri polkumyyntimarginaalin laskentatapojen tavoitetta, joka on perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan tavoitteen mukaisesti polkumyynnin tosiasiallisen laajuuden ilmeneminen. Unionin tuomioistuimen mukaan tällaisen laskelman ulkopuolelle jättämisen välittömänä seurauksena on se, että komission ei ole mahdollista mitata sitä vaikutusta, joka näillä tapahtumilla voi olla mainittuun laskelmaan, mikä tarkoittaa, että se ei voi varmistua siitä, että laskettu polkumyyntimarginaali heijastaa harjoitetun polkumyynnin tosiasiallista laajuutta (tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 55 kohta).

126 Toisaalta, kuten kantaja totesi perustellusti istunnossa, se pyysi ainoastaan komissiota ottamaan tuotelajeihin, joilla ei ole vastaavuutta, liittyvät tapahtumat huomioon normaaliarvon määrittämisessä. Se ei sen sijaan pyytänyt komissiota käyttämään riidanalaista menetelmää näiden tuotelajien

normaaliarvon laskennassa. Kuten unionin yleisen tuomioistuimen alkuperäisen kanteen ensimmäisessä kanneperusteessa esitetyn kolmannen väitteen tarkastelusta ilmenee, ennen täytäntöönpanoasetuksen N:o 430/2013 antamista kantaja oli päinvastoin vastustanut kyseisen menetelmän soveltamista ja jopa ehdottanut vaihtoehtoisen menetelmän käyttämistä (tuomio 30.6.2016, Jinan Meide Casting v. neuvosto, T-424/13, EU:T:2016:378, 123 kohta).

127 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmannen kanneperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä.

*3. Toinen osa, joka koskee sitä, että komissio rikkoi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohtaa soveltaessaan menetelmää, joka johtaa tosiasiallisesti tuotelajeihin, joilla ei ole vastaavuutta, liittyvien liiketapahtumien poissulkemiseen*

128 Kantaja väittää, että kun otetaan käyttöön menetelmä, joka johtaa olettamaan tuotelajien, joilla ei ole vastaavuutta, polkumyynnistä samalla tasolla kuin suoraan verrattavissa olevien tuotelajien osalta, lopulta saadusta polkumyyntimarginaalista ei perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan vastaisesti käy ilmi harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus. Kantajan mukaan kyseinen menetelmä johtaa tosiasiallisesti kyseisiin tuotelajeihin liittyvien liiketapahtumien poissulkemiseen ja perustuu virheelliseen oletukseen siitä, ettei näillä liiketapahtumilla ollut tosiasiallista vaikutusta yleiseen polkumyyntimarginaaliin. Se toteaa vastauksessaan, että komission tässä kysymyksessä omaksuma kanta on ristiriidassa 5.4.2017 annetun tuomion Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P et C-377/15 P, EU:C:2017:269) kanssa.

129 Komissio vastaa, ettei mitään tuotelajia ole suljettu pois. Se väittää lisäksi, että vaikka todettaisiin, että sovelletussa menetelmässä suljettiin tosiasiallisesti pois tuotelajit, joilla ei ole vastaavuutta, tämä menetelmä ei joka tapauksessa olisi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan vastainen, koska oikeuskäytännöstä ja polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2.4.2 artiklasta ilmenee, että vientitapahtumat, jotka eivät ole verrattavissa, voidaan sulkea pois tasapuolisen vertailun varmistamiseksi.

130 Tältä osin on aluksi yhtäältä todettava, että kanneperusteen tämä osa on hylättävä, koska se perustuu väitteeseen, jonka mukaan komissio sulki riidanalaisessa menetelmässä tosiasiallisesti pois tuotelajeihin, joilla ei ole vastaavuutta, liittyvät liiketapahtumat.

131 Vaikka komissio laski riidanalaisessa menetelmässä kaikille kyseisille tuotelajeille saman tai ainakin lähes samanlaisen polkumyyntimarginaalin, pitää nimittäin paikkansa, että näiden tuotelajien huomioon ottaminen vaikutti yleiseen polkumyyntimarginaaliin. Tässä yhteydessä on muistutettava, että – kuten edellä 93 kohdassa todettiin – määrittääkseen yleisen polkumyyntimarginaalin komissio laskee yhteen kullekin tuotelajille saadut polkumyynnin määrät ja saa näin kyseiselle tuotteelle kokonaisuudessaan polkumyynnin kokonaismäärän, jonka se sitten suhteuttaa kantajan toteuttamien vientitapahtumien kokonaismäärään. Vaikka ne vastaisivat kussakin tapauksessa samaa tai hyvin samanlaista polkumyyntimarginaalia, tuotelajeille, joilla ei ole vastaavuutta, saadut polkumyynnin määrät, jotka lisättiin muiden tuotelajien polkumyynnin määriin, vaikuttivat siten väistämättä yleiseen polkumyyntimarginaaliin. Ei voida sulkea pois sitä, että riidanalainen menetelmä jopa alensi kyseisen yleisen polkumyyntimarginaalin tasoa, kuten komissio väittää.

132 Toisaalta siltä osin kuin tässä osassa väitetään, että riidanalainen menetelmä on perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan tavoitteen vastainen, koska kyseisen menetelmän soveltamisen tuloksesta ei käy ilmi polkumyynnin tosiasiallinen laajuus, se on kuitenkin hyväksyttävä edellä 83–86 kohdassa esitetyn päättelyn perusteella.

133 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kolmannen kanneperusteen molemmat osat on hyväksyttävä, joten riidanalainen asetus on kumottava. Muita kanneperusteita ei näin ollen ole lähtökohtaisesti tarpeen tutkia.

[– –]

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

**1) Lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, yrityksen Jinan Meide Castings Co., Ltd valmistamien kierteitettyjen tempervalurautaisten putkien liitos- ja muiden osien tuonnissa 28.6.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/1146 kumotaan.**

**2) Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Gratsias Labucka Ulloa Rubio

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä syyskuuta 2019.

Allekirjoitukset